

دنیای هوادار

روزنامه مستقل

www.donyayehavadar.ir

گزارش یک ادعا؛

تورم، کنترل

یا توهم؟

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۴۰۴

شماره ۱۸۰۴

چشم انداز ۱۴۰۷، مجالی برای بازآفرینی خدمات پایه؟

ستون فقرات سلامت
در راه است

یاد و خاطره شهید، به ویژه «شهید علی اصغر امیری یاریجانی» که ۳۵ ساله به مقام شامخ شهادت نائل گشت، گرامی باد

اسرائیل حملات به سوریه را فوری متوقف کند

فرستاده سازمان ملل به سوریه ضمن محکومیت حملات رژیم صهیونیستی به سوریه، از این رژیم خواست تا به حاکمیت و وحدت سرزمینی سوریه احترام بگذارد. فرستاده سازمان ملل به سوریه گفت: تجاوزهای مداوم اسرائیل به حاکمیت سوریه از جمله حملات هوایی به دمشق و شهرهای دیگر را به شدت محکوم می کنیم. از اسرائیل می خواهیم که حملاتش به سوریه را فوراً متوقف کند و غیرنظامیان را در معرض خطر قرار ندهد. از اسرائیل می خواهیم که به قوانین بین المللی و حاکمیت و وحدت و یکپارچگی و استقلال سوریه احترام بگذارد. رژیم صهیونیستی در برهه اخیر بر شدت حملاتش به مناطق مختلف سوریه و نقض حاکمیت این کشور به بهانه حمایت از دروزی های سوری افزوده است.

یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴ شماره ۱۸۰۴

دنیای سواداد

رویداد

حرف اول

مهاجرت، قانون و سایه شوم ترامپ؛

دیوارهای حقوقی علیه ماشین اخراج

حمید رشید

بالای صد روز از شروع دوباره دولت ترامپ گذشته، اما سیاست های مهاجرتی اش همان طعم تلخ چهار سال اول را دارند؛ با این تفاوت که حالا دستگاه قضایی آمریکا آماده تر، شفاف تر و مصمم تر از قبل در برابرش ایستاده است.

ترامپ در دور دوم ریاست جمهوری خود، همان پروژه قدیمی را با چهره ای تهاجمی تر دنبال می کند: اخراج سریع، بستن مرزها، استفاده از نیروهای فدرال برای بازداشت مهاجران، و احیای مقرراتی که حتی در دور اول دولت او هم با واکنش های شدید حقوقی مواجه شده بودند. اما این بار، نه فقط سازمان های حقوق بشری بلکه طیف گسترده ای از قضات منصوب هر دو حزب در ایالات مختلف، وارد میدان شده اند تا با ابزار قانون در برابر افراط گرایی مقاومت کنند.

نشریه پولیتیکو اخیراً گزارشی منتشر کرد که صدها پرونده قضایی در سراسر آمریکا را بررسی کرده است؛ پرونده هایی که به صراحت نشان می دهند سیاست مهاجرتی دولت ترامپ به سد قانونی خورده است. از قضات فدرال تا دیوان عالی، این پیام واحد را منتقل می کنند: آمریکا کشور قانون است، نه اراده ی شخصی رئیس جمهور.

قاضی ها علیه ترامپ میسم

آنچه امروز در دادگاه های آمریکا می گذرد، چیزی فراتر از کشمکش بر سر یک سیاست مهاجرتی است. این یک نبرد نمادین بر سر مفهوم دموکراسی، حاکمیت قانون و کرامت انسانی است. وقتی قاضی ای حکم می دهد که استفاده از اختیارات جنگی برای اخراج مهاجران ونزولایی «مسیر بی قانونی کامل» را می گشاید، در واقع هشدار می دهد که دولت ایالات متحده در حال عبور از مرزهای حقوقی و اخلاقی است. یکی دیگر از قضات، بازداشت دانشجویان منتقد صهیونیسم را به دوران مک کارتیسم تشبیه می کند. این یعنی سیاست های سرکوب گرایانه ترامپ فقط مهاجران را هدف نگرفته، بلکه فضای دانشگاه ها و آزادی اندیشه را هم در محاصره خود

دارد؛ و قاضی ای دیگر به صراحت هشدار داده که اخراج مهاجران بدون طی روند قضایی می تواند به شکنجه و مرگ افراد منجر شود. جمله ای سنگین و صریح که باید در تاریخ سیاسی معاصر آمریکا ثبت شود.

برای ایران هم آینده ای روشن

اما این تقابل میان قوه مجریه و قضاییه فقط یک مسئله داخلی آمریکا نیست. برای ما در ایران نیز حاوی پیام های جدی است. ما با ساختارهای به ظاهر دموکراتیکی روبه رو هستیم که در بزنگاه ها دچار استحاله می شوند، یا با دخالت های مستقیم از مسیر قانون خارج می شوند. در ایالات متحده، حتی در شرایطی که ترامپ با قدرتی تازه به صحنه بازگشته، دستگاه قضایی همچنان یکی از سنگرهای مقاوم در برابر انحراف قدرت است. آیا ما نیز می توانیم نهادهایی داشته باشیم که در برابر قدرت بایستند و فقط به قانون وفادار باشند، نه به دولت یا ایدئولوژی؟ تجربه آمریکا نشان می دهد که استقلال قوه قضاییه، اگر چه همیشه کامل و بی نقص نیست، اما در مقاطع بحرانی می تواند تعیین کننده ترین نقش را ایفا کند. چیزی که در ایران، بیش از هر چیز، به آن نیاز داریم.

پس-حقیقت، پس-انسانیت؟

ترامپ در دور دوم خود، به جای اصلاح رویکردهای گذشته، آن ها را تندتر، خشن تر و با اعتدال بنفیس

بیشتری بازسازی کرده است. آنچه در ظاهر «قانون» خوانده می شود، در عمل بیش از پیش به ابزار تسویه حساب با اقلیت ها، مهاجران، روزنامه نگاران، دانشجویان و فعالان مدنی تبدیل شده است. با این حال، چیزی که جلوی این ماشین تمامیت خواه را گرفته، حضور فعال نهادهای حقوقی، رسانه های مستقل، و مقاومت اجتماعی است. در روزهایی که خبر بازداشت مهاجران دانشجوی، حمله به تجمعات، و ایجاد اردوگاه های موقت در مرز مکزیک به صدر اخبار بازگشته، قضات ایستاده اند و گفته اند: «نه». نه به سیاستی که انسان را به ابزار سیاسی تقلیل می دهد. نه به نگاهی که هویت انسانی را از ملیت، رنگ پوست یا محل تولد می گیرد. نه به رؤیای بازسازی یک آمریکای سفید، منزوی و خشن. ترامپ در دور اول رؤیای ساخت دیوار فیزیکی در مرز مکزیک را داشت. در دور دوم، حالا با دیواری نامرئی اما قدرتمندتر روبروست: دیوار قانون. این دیوار نه با سیمان که با احکام حقوقی، شفافیت رسانه ای و مقاومت مدنی ساخته شده است. و تا زمانی که این دیوار فرو نریزد، هیچ رئیس جمهوری - حتی ترامپ - نمی تواند به تنهایی مسیر تاریخ را منحرف کند؛ اما این دیوار باید هر روز تقویت شود. از درون و از بیرون. از طریق دانشگاه ها، رسانه ها، دادگاه ها و حتی صدای مردم عادی. و این جاست که ایرانیان، چه در داخل کشور و چه در مهاجرت، باید از این تجربه بیاموزند: عدالت، پروژه ای تمام نشدنی است.

«زنسکی»: آتش بس ۳۰ روزه می تواند اولین گام صحیح باشد

رئیس جمهور اوکراین پیشنهاد روسیه برای برقراری آتش بس سه روزه در ماه مه را رد کرده و تاکید کرد که تنها آتش بس ۳۰ روزه فرصت رسیدن به یک توافق را فراهم می کند.

«ولودیمیر زنسکی» رئیس جمهور اوکراین پیشنهاد «ولادیمیر پوتین» رئیس جمهور روسیه را برای آتش بس سه روزه از ۷ تا ۹ مه (۱۷ تا ۱۹ اردیبهشت) رد کرده و آن را حرکتی نمایشی دانسته است. به گفته زنسکی، هدف این پیشنهاد «ایجاد این توهم است که روسیه در حال بیرون آمدن از انزواست». خبرگزاری اینترفکس در این باره گزارش داد که زنسکی مصرا نه به دنبال برقراری آتش بس ۳۰ روزه و

متناسب با راهبرد پیشنهادی آمریکا است. رئیس جمهور اوکراین در جمع خبرنگاران گفت: آتش بس بی قید و شرط همان چیزی است که آمریکایی ها پیشنهاد کرده اند و ما به دنبال آن هستیم؛ چه در آن تاریخ (۷ مه) آغاز شود و چه زودتر که ایده آل است. آتش بس ۳۰ روزه را امتحان کنیم. اما چرا ۳۰ روزه؟ به این دلیل که رسیدن به هر توافقی در مدت سه، پنج و حتی هفت روز غیرممکن است. او گفت: گفت و گوی من با ترامپ در واتس اپ در هفته گذشته شاید بهترین گفت و گویی بوده باشد که تا به حال داشته ایم. من موضوع سیستم های دفاع هوایی را در دیدارمان در واتس اپ با ترامپ مطرح کردم و

پزشک خانواده، حلقه مفقوده

عدالت در نظام سلامت

مهرداد تیموری

«سلامت» در هیچ کجای دنیا هیچ گاه کالایی تجملی نبوده است. حق بنیادین برای همه شهروندان است؛ فلذا اجرای کامل برنامه پزشک خانواده می تواند نقطه عطفی در بازسازی عدالت و کارآمدی نظام سلامت کشور باشد. این برنامه نه تنها یک طرح درمانی، بلکه بازتعریفی از رابطه میان مردم، نظام درمان و بیمه هاست؛ جایی که پیشگیری، ساماندهی، و صرفه جویی جایگزین آشفستگی، هزینه تراشی و درمان محوری می شود.

در سال های گذشته، تجربه نیم بند پزشک خانواده در مناطق روستایی نشان داده که بدون تعهد همه جانبه دولت، تأمین زیرساخت های ارتباطی و فیزیکی، و به ویژه نظام پرداخت کارآمد، این برنامه به سرنوشت طرح های نمایشی دیگر دچار می شود. هنوز در بسیاری از روستاها دسترسی به پزشک عمومی منظم وجود ندارد؛ چه برسد به سیستم ارجاع یا پرونده الکترونیک یکپارچه. در شهرها نیز، به رغم الزام برنامه های توسعه ای، خبری از پیاده سازی گسترده، مستمر و پایدار این نظام نیست. آنچه برنامه پزشک خانواده را از صرفاً یک طرح درمانی به «ستون فقرات نظام سلامت» بدل می کند، ترکیبی از نگاه عدالت محور، مدیریت هزینه، و سیاست گذاری مبتنی بر داده است. از حذف تقاضای القایی گرفته تا کنترل مصرف دارو و خدمات پاراکلینیک، این برنامه می تواند جهت قطن نمای نظام سلامت را از «بازار» به سمت «جامعه» بچرخاند. اما این مهم تنها زمانی محقق می شود که بیمه ها، پزشکان، و مردم در یک چرخه منسجم اطلاعاتی و اجرایی با هم هم پوشانی یابند.

بی تردید، بدون زیرساخت های فناورانه مانند پرونده الکترونیک سلامت، نظام ارجاع هوشمند، و مدیریت داده محور، اجرای پزشک خانواده بیشتر به یک آرزوی بوروکراتیک می ماند تا یک طرح کارآمد. از سوی دیگر، انگیزه مالی پزشکان در گرو نظام پرداخت مبتنی بر عملکرد است؛ نه پرداخت های سرانه ای ثابت که منجر به بی انگیزگی و خدمات سطحی می شود. نظام پرداخت باید پاداش دهنده کیفیت باشد، نه صرفاً تعداد و حجم مراجعه. در نقطه مقابل، تأخیر در اجرای سراسری این برنامه باعث گسترش نابرابری، فرسودگی نظام درمان، افزایش تقاضای القایی و حتی بحران اعتماد عمومی خواهد شد. در شرایطی که هزینه های سلامت روز به روز برای اقشار متوسط و پایین کمرشکن تر می شود، پزشک خانواده می تواند خط دفاعی اول در برابر فقر سلامت باشد.

فرصت آن است که پزشک خانواده از حاشیه به متن بیاید؛ نه در بخشنامه، بلکه در تجربه روزمره مردم. تحقق این مهم نیازمند اراده سیاسی، تأمین مالی پایدار، و نهادینه سازی فرهنگی است. نسخه نهایی سلامت محور برای ایران، نه در واردات داروهای گران قیمت، که در طراحی هوشمندانه ساختار مراقبت اولیه نهفته است.

تورم، کنترل یا توهم؟

نگار سلحشور

در شرایطی که مردم در اغلب استان‌های کشور از گرانی‌های افسارگسیخته، نوسانات روزمره بازار و نبود یک الگوی مشخص قیمت‌گذاری در رنج هستند، رئیس اتاق اصناف استان البرز از «ثبات قیمت‌ها» سخن گفته است؛ ادعایی که بیش از آنکه نشانه‌ای از واقعیت اقتصادی باشد، بوی یک نمایش تبلیغاتی می‌دهد. محمد دادخواه، رئیس اتاق اصناف البرز، در گفت‌وگویی اعلام کرده که «با دستور استاندار» و همراهی دستگاه‌های اجرایی، کنترل قیمت‌ها در البرز محقق شده و اصناف نیز نقش مهمی در تحقق شعار سال خواهند داشت. اما پرسش اصلی این است: آیا آنچه بر کاغذ گزارش می‌شود، در مغازه‌ها و بازارها نیز حس می‌شود؟

دادخواه با اشاره به بازرسی از بیش از ۲ هزار واحد صنفی و برخورد با نزدیک به ۵۰۰ واحد متخلف، بر این نکته تأکید کرده که اتاق اصناف نقش مهمی در «مدیریت بازار» و «تأمین کالا» دارد. اما نکته‌ای که در لایه پنهان این آمارها وجود دارد، آن است که برخورد با تخلف، مترادف با کنترل قیمت نیست؛ بلکه به معنای بالا بودن میزان تخلفات، نبود سازوکار مؤثر نظارتی و بروز بحران در اعتماد عمومی است. اگر بازار واقعاً تحت کنترل باشد، چرا هنوز روزانه صدها شکایت مردمی درباره تخلف اصناف ثبت می‌شود؟

از سوی دیگر، در حالی که دولت و نهادهای استانی از ثبات قیمت سخن می‌گویند، داده‌های رسمی مرکز آمار ایران حاکی از آن است که تورم نقطه‌به‌نقطه در فروردین ۱۴۰۴، همچنان بالای ۳۵ درصد است. این شکاف میان روایت رسمی و تجربه زیسته مردم، یکی از بحران‌های اصلی در نظام حکمرانی اقتصادی ایران است. مردم دیگر به آمارهای رسمی اعتماد ندارند؛ چرا که کیف پول‌شان چیز دیگری می‌گوید.

دادخواه در بخش دیگری از صحبت‌هایش به «تحقق شعار سال» با تکیه بر نقش اصناف اشاره می‌کند؛ شعاری که امسال نیز همچون سال‌های گذشته ترکیبی از «تولید»، «دانش‌بنیان» و «اشتغال» دارد. اما آیا اصناف در ساختار فعلی توان ایفای چنین نقش بزرگی را دارند؟ در واقع، بخش بزرگی از اصناف خرد در سال‌های اخیر تحت فشارهای اقتصادی ناشی از رکود بازار، افزایش قیمت مواد اولیه، نوسانات ارزی، و کاهش قدرت خرید مردم قرار گرفته‌اند. تعداد زیادی از واحدهای صنفی کوچک یا ورشکسته شده‌اند یا با حداقل توان اقتصادی در حال نفس کشیدن هستند. انتظار داشتن از چنین ساختاری برای تحقق شعار سال، بدون بازنگری در سیاست‌های کلان و حمایت‌های واقعی، بیش از آنکه امیدبخش باشد، نوعی فراقتنی است. همچنین اشاره دادخواه به «استفاده از سرمایه‌ها در مسیر تولید و اشتغال» هرچند در ظاهر منطقی و مثبت به نظر می‌رسد، اما به دلیل نبود شفافیت اقتصادی، نرخ بالای مالیات، هزینه‌های سنگین مجوز، و ریسک‌های بزرگ در اقتصاد ایران، عملاً با مانع مواجه است. در چنین شرایطی، سرمایه‌گذار ترجیح می‌دهد سرمایه‌اش را به بازارهای امن‌تر مانند مسکن، ارز، طلا یا حتی خروج از کشور هدایت کند تا آن را صرف تولید در اقتصاد پرریسک داخلی کند.

نقش اتاق اصناف در مدیریت بازار، هرچند به‌ظاهر پررنگ به نظر می‌رسد، اما در عمل، بیشتر به‌صورت رفع تکلیف، گزارش‌دهی، یا برگزاری نمایشگاه‌ها و مناسبت‌های نمایشی دیده می‌شود. بخش زیادی از واحدهای صنفی به دلیل فشار اقتصادی، یا از اجرای قیمت مصوب سر باز می‌زنند، یا ناگزیرند برای بقا، به حاشیه بازار تن دهند. از سوی دیگر، نبود یک سامانه جامع قیمت‌گذاری، ناهماهنگی میان سازمان‌های نظارتی، و دخالت‌های مقطعی در بازار، کنترل را از حالت سیستمی خارج کرده و آن را تبدیل به یک روند موقت و کم‌اثر کرده است.

در نتیجه، اگرچه اتاق اصناف می‌کوشد تصویری قابل قبول از عملکرد خود ارائه دهد، اما واقعیت بازار و تجربه خریدار در کوچه و خیابان، چیز دیگری است. اگر قرار باشد شعار سال تحقق یابد، اگر قرار است اصناف نقش مؤثری ایفا کنند، پیش‌نیاز آن، اصلاح سیاست‌گذاری، ایجاد انگیزه، حذف موانع ساختاری، و مهم‌تر از همه، بازگرداندن اعتماد عمومی است؛ اعتمادی که سال‌هاست در حال فرسایش است.

طرح پیاده‌روی محله محور در البرز آغاز شد

هیات ورزش‌های همگانی استان البرز روز شنبه نشست هماهنگی و ابلاغ دستورالعمل اجرای طرح «پیاده‌روی محله محور» را با حضور نمایندگان دستگاه‌های مختلف استان برگزار کرد و همزمان اجرای این طرح در البرز آغاز شد. این جلسه در اداره کل ورزش و جوانان البرز برگزار شد و پس از ابلاغ دستورالعمل اجرایی طرح و تبیین آن توسط رئیس هیات ورزش‌های همگانی البرز، نمایندگان دستگاه‌های مختلف و روسای هیات‌های ورزشی شهرستان‌ها به بحث و تبادل نظر پرداختند.

دنیای سوادادار

یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴ شماره ۱۸۰۴

۳ در شهر

از (البرز) چه خبر؟

گزارش تصویری؛

ثبت خاطرات روز دختر در جشن بزرگ معصومه‌ها

اجتماعی و ورزشی شهرداری کرج با حضور بیش از ۳۰۰۰ نفر از دختران کرجی برگزار شد.

همچنین زنده نگه داشتن یاد دختران و کودکان غزه و معصومه‌های جهان، به همت سازمان فرهنگی،

جشن بزرگ معصومه‌ها با هدف نکوداشت روز دختر، تبیین شخصیت والای حضرت معصومه(س) و

طرح حریم‌بان در کرج اجرایی می‌شود

این محدوده را تسهیل می‌کند. سعیدی کیا تصریح کرد: البته نظارت دقیق بر حریم شهر تنها وظیفه معاونت شهرسازی نیست و بدون تعامل و همکاری درون و برون سازمانی امکان‌پذیر نیست؛ به همین دلیل در برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته بنا شده ارتباط این معاونت با معاونت خدمات شهری، اداره کل پیشگیری و همچنین جهاد کشاورزی تقویت شود تا اهداف پیش‌بینی شده به درستی محقق شود.

وی گفت: بنا شده طرح حریم‌بان پس از تهیه برای شهردار ارسال و در صورت تأیید اجرایی شود. این مسئول اضافه کرد: در سایر کلانشهرها اجرای این طرح به بخش خصوصی واگذار شده و این امر قطعاً مزایا و معایبی دارد که بنا شده پس از احصاء، بهترین روش اجرا، تدوین و عملیاتی شود.

بر ساخت و سازهایی که در حریم شهر کرج انجام می‌شود، امکان‌سنجی اجرای طرح حریم‌بان در حال انجام است و در صورت تأیید، در مرحله اول در چند منطقه به صورت پایلوت اجرایی می‌شود. سعیدی کیا ادامه داد: این طرح قبلاً در شهرهایی مثل تهران اجرایی شده و قطعاً تجربه آنها بررسی و بعد از شناسایی نقاط ضعف و قوت، برای کرج بومی‌سازی می‌شود.

وی افزود: البته در حال حاضر همکاران در مناطق ده‌گانه بازیدهای مستمر و دقیقی از حریم شهر کرج دارند و هر گونه تخلف و ساخت و ساز غیرمجاز را گزارش می‌دهند.

معاون شهرسازی و معماری شهرداری کرج گفت: اجرای طرح حریم‌بان به هوشمندسازی فرایند نظارت بر حریم شهر کمک می‌کند و رصد تخلفات

معاون شهرسازی و معماری شهرداری کرج گفت: اجرای طرح حریم‌بان به هوشمندسازی فرایند نظارت بر حریم شهر کمک می‌کند و رصد تخلفات این محدوده را تسهیل خواهد کرد.

عباس سعیدی‌کیا با اشاره به اینکه حفظ و صیانت از حریم شهر یکی از دغدغه‌های اصلی مدیریت شهری کرج است، اظهار کرد: برای نظارت بیشتر

استاندار البرز: ۴۰۰ مدرسه برای ساخت در البرز جانمایی شد

خیرین دراز می‌کنیم. همان گونه که رهبر معظم انقلاب از خیرین مدرسه‌ساز به عنوان یک جامعه ماندگار یاد کردند، این عزیزان سرمایه‌های واقعی کشور هستند.

عدالت آموزشی، نیازمند همراهی تمامی دستگاه‌ها و استفاده هدفمند از منابع موجود است. وی تأکید کرد: برنامه‌ریزی برای ساخت مدارس در مناطق پرجمعیت و کمتربرخوردار در اولویت قرار دارد. استاندار البرز افزود: سرانه آموزشی در کشور به‌طور میانگین ۵.۳ مترمربع برای هر دانش‌آموز است، اما در استان البرز این عدد تنها ۳.۳ مترمربع است. وی با اشاره به ویژگی مهاجرپذیری و صنعتی بودن استان البرز، خاطرنشان کرد: در زمان حاضر سالانه حدود ۴۰ هزار دانش‌آموز جدید به جمعیت دانش‌آموزی استان افزوده می‌شود که ساخت مدرسه برای این حجم از دانش‌آموزان، فراتر از توان بودجه‌های دولتی است.

عبداللهی با اشاره به نقش خیرین در حل این چالش ملی گفت: ما با افتخار دست یاری به‌سوی

استاندار البرز از جانمایی احداث ۴۰۰ مدرسه در این استان در راستای اجرای طرح نهضت عدالت آموزشی خبر داد.

«مجتبی عبداللهی» روز یکشنبه در نهضت مدرسه‌سازی استان البرز، با تبریک هفته گرامیداشت معلم، افزود: امسال حدود ۷۰ پروژه مدرسه در استان تکمیل خواهد شد که نشان از عزم جدی برای توسعه زیرساخت‌های آموزشی دارد. وی با اشاره به لزوم بهره‌گیری از ظرفیت‌های قانونی برای تقویت منابع پایدار مدارس گفت: مطابق با قانون و مقررات، مجوز ایجاد فضاهای تجاری در مدارس و مراکز آموزشی استان صادر خواهد شد و برای پیگیری و اجرای دقیق این موضوع، یک تیم تخصصی تشکیل می‌شود.

استاندار البرز تأکید کرد: حرکت در مسیر توسعه

فرب سودجويان در توسعه

انرژی‌های تجدیدپذیر، انخوريد

وزارت نیرو ضمن صدور هشدار نسبت به فعالیت‌های سودجویانه برخی افراد تحت عنوان جذب سرمایه‌های مردمی و مشارکت در احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر، اعلام کرد: سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر تنها از طریق مبادی رسمی مورد تأیید است.

به گزارش «دنیای هوادار» به نقل از وزارت نیرو، با توجه به استقبال گسترده مردم از مشارکت در توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر و تمایل فزاینده به نصب سامانه‌های خورشیدی خانگی، شاهد فعالیت برخی افراد سودجو در فضای مجازی هستیم که با انتشار فراخوان‌های جعلی و وعده‌های نادرست، در تلاش برای جذب سرمایه‌های مردمی هستند، فعالیت‌های سودجویانه و غیرقابل تأییدی که مورد تأیید وزارت نیرو و سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر نیست.

این اقدام‌ها در حالی صورت می‌گیرد که هیچ‌گونه مجوزی از سوی نهادهای قانونی برای این افراد یا شرکت‌ها صادر نشده و اغلب با هدف سوءاستفاده مالی طراحی شده‌اند.

روابط عمومی وزارت نیرو ضمن هشدار نسبت به هرگونه مشارکت خارج از مجاری قانونی، اعلام کرد که سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر فقط از طریق مبادی رسمی از جمله ساتبا، شرکت‌های توزیع نیروی برق استان‌ها و درگاه‌های مورد تأیید دولت از جمله سامانه «مهرسان» و «درگاه ملی مجوزها» امکان‌پذیر است.

این وزارتخانه از علاقه‌مندان دعوت کرده است برای مشارکت در طرح‌های نیروگاه‌های خورشیدی مقیاس کوچک (انشعابی و حمایتی)، تنها از مسیرهای قانونی تعیین‌شده اقدام کرده و از اعتماد به تبلیغات و پیام‌های منتشرشده در فضای مجازی، به‌ویژه از سوی اشخاص یا شرکت‌هایی که فاقد تأیید صلاحیت از سوی ساتبا هستند، جداً خودداری کنند.

بنا بر این گزارش، برای خانواده‌های مددجوی تحت پوشش نهادهای حمایتی مانند کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی، فرآیند ثبت‌نام جهت احداث سامانه‌های خورشیدی به صورت متمرکز و از طریق نهادهای مذکور انجام می‌پذیرد. این خانواده‌ها نیازی به مراجعه به شرکت‌های خصوصی یا ثبت‌نام شخصی نخواهند داشت.

دریام‌عاونت علمی؛

نیروگاه خورشیدی ۴۰ کیلوواتی

فعال می‌شود

معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست‌جمهوری، نیروگاه خورشیدی ۴۰ کیلو واتی در پشت‌بام ساختمان اصلی خود راه‌اندازی کرده است.

به گزارش «دنیای هوادار» به نقل از معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست‌جمهوری، در راستای تکلیف دولت به دستگاه‌های اجرایی مبنی بر حرکت به‌سوی خودتامینی انرژی الکتریکی و ترویج فرهنگ به‌کارگیری انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک، این نیروگاه خورشیدی با استفاده از پنل‌های پیشرفته شرکت دانش‌بنیان ایرانی در پشت‌بام ساختمان اصلی این معاونت راه‌اندازی شده است.

این نیروگاه خورشیدی هیبریدی که قرار است در کمتر از پنج روز احداث شود، برخلاف نیروگاه‌های مرسوم خورشیدی بامی، نه‌تنها در زمان اتصال به شبکه برق شهری، انرژی تولید می‌کند، بلکه در زمان قطعی برق شهر نیز بخشی از نیاز مصرف برق ساختمان را به‌صورت محلی تأمین خواهد کرد. این پروژه، نمونه‌ای موفق از حمایت معاونت علمی از فناوری‌های بومی و سرعت عمل در اجرای طرح‌های خورشیدی است که می‌تواند الگویی برای خودتامینی انرژی با استفاده از منابع پاک و تجدیدپذیر باشد.

۴۰ درصد آزمایش‌های پزشکی غیرضروری است

«علیرضا ربیعی» معاون بهداشت وزارت بهداشت- با بیان اینکه حدود ۴۰ درصد آزمایش‌های انجام شده در کشور غیرضروری است، بر ضرورت تجمیع آزمایشگاه‌های کشور تأکید کرد و این اقدام را یکی از پیش‌نیازهای مهم در مسیر بهینه‌سازی خدمات آزمایشگاهی و افزایش نظارت بر نظام سلامت عنوان کرد.

وی در همایش سالیانه استقرار شبکه آزمایشگاهی در ستاد وزارت بهداشت برگزار شد، با اشاره به وجود زیرساخت‌ها و ظرفیت‌های قابل توجه در حوزه آزمایشگاه‌های کشور، گفت: متأسفانه با وجود این ظرفیت‌ها، پراکندگی و نبود هماهنگی بین آزمایشگاه‌ها مانع از تحقق بهره‌وری مطلوب شده است. آزمایشگاه‌ها نباید به‌صورت جزایر مستقل عمل کنند، بلکه باید در راستای یک شبکه منسجم و هدفمند قرار گیرند تا هم‌افزایی لازم ایجاد شود.

یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴ شمارگان ۱۸۰۴

دنیای هوادار

ورزشی

داستان جلد

چشم‌انداز ۱۲۰٪، مجالی برای بازآفرینی خدمات پایه؛

ستون فقرات سلامت در راه است

علیرضا ناظری

در جهانی که سرعت، دقت و دسترسی سه‌ضلعی بنیادین نظام سلامت مدرن را تشکیل می‌دهند، پرسش بنیادین این است: ما در کجای این سه‌ضلعی ایستاده‌ایم؟ آیا نظام سلامت ایران توانسته زیرساخت‌های خود را به‌روز کند؟ آیا شهروند ایرانی در هر نقطه‌ای از کشور، به‌طور برابر از خدمات تشخیصی با کیفیت برخوردار است؟ و مهم‌تر از همه، آیا آزمایشگاه‌ها، که حلقه آغازین بسیاری از تصمیمات درمانی‌اند، در سطحی قرار دارند که بتوانند نقشی پیش‌برنده و پیشگامانه در سلامت عمومی ایفا کنند؟

اعلام رسمی وزارت بهداشت مبنی بر تکمیل شبکه یکپارچه خدمات آزمایشگاهی تا سال ۱۴۰۷، پاسخی است به این پرسش‌ها؛ پاسخی که در عین امیدبخش بودن، نیازمند تحلیل و واکاوی دقیق است. این وعده نه‌تنها به معنای سازماندهی فنی خدمات آزمایشگاهی است، بلکه آزمونی برای سنجش اراده اجرایی، توان مدیریتی و نگاه عدالت‌محور نظام سلامت ایران نیز هست. اما آیا این وعده قابل تحقق است؟ چالش‌های پیش‌رو چیست؟ و در نهایت، اگر این پروژه به درستی اجرا شود چه تأثیری بر آینده سلامت ایرانیان خواهد گذاشت؟ این‌ها پرسش‌هایی است که در ادامه این یادداشت به آن‌ها خواهیم پرداخت.

در میان بحران‌ها و چالش‌هایی که نظام سلامت ایران با آن دست‌وپنجه نرم می‌کند، هر گاه خبری از یک چشم‌انداز آینده‌نگرانه منتشر می‌شود، می‌توان بارقه‌ای از امید را در دل جامعه سلامت جست‌وجو کرد. یکی از این اخبار، وعده معاون درمان وزارت بهداشت برای تکمیل شبکه یکپارچه خدمات آزمایشگاهی کشور تا سال ۱۴۰۷ است؛ وعده‌ای که اگر به درستی اجرا شود، می‌تواند یکی از مهم‌ترین زیرساخت‌های سلامت‌محور کشور را دگرگون سازد.

شبکه یکپارچه آزمایشگاهی، در نگاه نخست شاید صرفاً به تجمیع آزمایشگاه‌ها یا بهینه‌سازی هزینه‌ها تعبیر شود، اما در واقع از بنیان‌های حیاتی عدالت در سلامت است. دسترسی همگانی، کیفیت تشخیص، مدیریت نظام ارجاع، و حتی صرفه‌جویی اقتصادی گسترده، همگی در گرو ساختارمند شدن این بخش حیاتی هستند. آنچه معاون درمان وزارت بهداشت بر آن تأکید کرده - از ضرورت آموزش تخصصی نیروها تا تجمیع مراکز ناکارآمد و ارتقای فرآیند حمل و نگهداری نمونه‌ها - در حکم نقشه راهی است که سلامت عمومی را از شیوه‌های فرسوده و غیرکارآمد نجات می‌دهد.

آزمایشگاه‌های پیش از آنچه تصویری شود، مهم است نقش آزمایشگاه در نظام سلامت مدرن دیگر صرفاً یک واحد جانبی در فرایند درمان نیست؛ بلکه یکی از ارکان تصمیم‌گیری پزشکی به‌شمار می‌رود. براساس آمارهای بین‌المللی، بیش از ۷۰ درصد تصمیم‌های بالینی بر اساس داده‌های به‌دست‌آمده از آزمایشگاه‌ها اتخاذ می‌شود. این یعنی آزمایشگاه‌ها همان جایی هستند که تشخیص درست یا نادرست، آغاز یا پایان درمان، و حتی هزینه یا صرفه‌جویی در سلامت عمومی رقم می‌خورد. در بسیاری از نقاط کشور، کیفیت خدمات آزمایشگاهی به‌دلیل پراکندگی، ناکارآمدی شبکه‌ها، یا ضعف تجهیزات، دچار نوسان شدید است. این مسئله نه‌تنها سطح عدالت

در سلامت را زیر سؤال می‌برد، بلکه تبعات اقتصادی گسترده‌ای هم به همراه دارد. تأخیر در تشخیص، انجام آزمایش‌های تکراری، و ارجاع‌های نابجا باعث افزایش چشمگیر هزینه‌ها برای هم بیمار و هم نظام سلامت می‌شود. از سوی دیگر، آزمایشگاه‌ها یکی از مهم‌ترین حلقه‌های زنجیره مقابله با بحران‌های بهداشتی در مقیاس ملی هستند. در اپیدمی‌ها، پاندمی‌ها یا حوادث زیستی، توان تشخیص سریع و گسترده، می‌تواند مرز بین کنترل بحران یا فرورفتن در فاجعه باشد. تجربه کرونا این موضوع را به‌وضوح نشان داد؛ کشورهایی که شبکه آزمایشگاهی دقیق، منسجم و دیجیتال‌سازی شده داشتند، توانستند درک بهتری از مسیر شیوع بیماری به‌دست آورند و تصمیمات به‌موقع اتخاذ کنند. بنابراین، سرمایه‌گذاری در شبکه آزمایشگاهی صرفاً توسعه یک بخش نیست؛ تقویت بنیان یک سیستم است. بدون این زیرساخت، برنامه‌های بزرگی مثل نظام ارجاع، پزشک خانواده یا پرونده الکترونیک سلامت، ناکام یا ناقص خواهند ماند. آزمایشگاه امروز، آینده سلامت را تعیین می‌کند.

اشاره معاون وزیر به بازديدش از یک مرکز بین‌المللی، و توصیف دقیق سیستم حمل نمونه‌ها با موتورسواران حرفه‌ای، چیزی بیش از یک تصویر عجیب و جالب از دنیای توسعه‌یافته است. این تصویر، مصداق بارزی از «اقتصاد سلامت» هوشمندانه است. استفاده از جعبه‌های ایزوله با سیستم خنک‌کننده، آموزش نیروهای انتقال، و کوتاه‌سازی مسیرهای لجستیکی، نه‌تنها هزینه را تا ۳۰ درصد کاهش داده، بلکه زمان تشخیص را نیز به حداقل رسانده است. چرا این مدل نباید در ایران قابل اجرا باشد؟ پاسخ ساده است: قابل اجرا هست، اگر اراده مدیریتی، بودجه هدفمند، و نظارت متمرکز وجود داشته باشد. اگر مسئولان به این تجربیات بین‌المللی نه‌به‌چشم‌فانتزی، بلکه به‌عنوان ابزارهایی برای نجات جان انسان‌ها نگاه کنند، می‌توان امیدوار بود که شبکه آزمایشگاهی کشور نیز روزی به کارایی و اثربخشی چنین مراکزی برسد.

آموزش، کلید موفقیت

هر طرح زیربنایی، هرچقدر هم دقیق و فناورانه طراحی شده باشد، بدون نیروی انسانی آگاه، منسجم و تربیت‌شده، در بهترین حالت به یک سازه نیمه‌تمام بدل می‌شود. در عرصه سلامت، این حقیقت دوجندان برجسته است، زیرا با جان انسان‌ها سر و کار دارد. در همین چارچوب، آموزش تخصصی و فراگیر نیروهای آزمایشگاهی نه یک نیاز حاشیه‌ای، بلکه ستون خردورانه‌ی شبکه آزمایشگاهی یکپارچه است.

تاریخ پزشکی مدرن نشان داده که در همه‌جا، کیفیت درمان و تشخیص به‌طور مستقیم با سطح آموزش و دانش نیروی انسانی گره خورده است. به عنوان مثال، در دهه ۱۹۷۰ که مدل مراقبت‌های اولیه سلامت (Primary Health Care) توسط سازمان جهانی بهداشت در کشورهای مختلف پیاده‌سازی شد، موفقیت یا شکست آن، نه در تکنولوژی بلکه در «ظرفیت انسانی» آن کشورها تعیین شد. ایران هم در همان سال‌ها با ایجاد خانه‌های بهداشت، موفق به اجرای نمونه‌ای بومی از این طرح شد، اما تفاوت امروز با آن دوره در پیچیدگی دانش، فناوری و سرعت تغییر است.

از دیدگاه جامعه‌شناختی، نظام سلامت بازتابی از نظام دانش و قدرت در یک جامعه است. به تعبیر میشل

فوکو، آنجا که دانش تولید و توزیع می‌شود، ساختار قدرت هم شکل می‌گیرد. اگر آموزش در نظام سلامت، نابرابر، ناکارآمد یا انحصاری باشد، همان شکاف در تمام ابعاد بهداشتی و درمانی تکثیر می‌شود. بنابراین، تربیت نیروی انسانی آزمایشگاهی نه‌تنها برای ارتقای کیفیت خدمات، بلکه برای کاهش نابرابری ساختاری در سلامت حیاتی است. در شرایط فعلی ایران، بسیاری از نیروهای آزمایشگاهی با قراردادهای موقت، حقوق پایین و نبود مسیر شغلی روشن مواجه‌اند. این فقدان امنیت و انگیزه، به فرسایش منابع انسانی منتهی شده است. شبکه یکپارچه آزمایشگاهی اگر به مسئله آموزش و رفاه نیروی انسانی نپردازد، در واقع بر شانه‌های لرزان یک طبقه فراموش‌شده بنا می‌شود. این طبقه، همان کسانی‌اند که باید دقیق‌ترین نتایج را برای حساس‌ترین تصمیم‌ها تولید کنند.

افزون بر این، مسئله آموزش صرفاً فنی نیست. تربیت نیروهای میان‌رشته‌ای که هم از علوم پایه پزشکی و هم از مباحث اخلاقی، حقوق بیمار، حفاظت داده‌ها و فناوری اطلاعات آگاه باشند، یکی از الزامات دنیای سلامت دیجیتال است. تنها در چنین شرایطی است که می‌توان از یک شبکه آزمایشگاهی پویا، مسئول و هم‌راستا با تحولات جهانی سخن گفت.

چشم‌انداز ۱۴۰۷: وعده‌ای که نباید به رؤیا بدل شود تعهد به تکمیل این شبکه تا سال ۱۴۰۷ اگرچه جسورانه و تحسین‌برانگیز است، اما باید با شفافیت، جدول زمان‌بندی، گزارش پیشرفت مرحله‌ای، و پایش عمومی همراه شود. در شرایطی که اعتماد عمومی به وعده‌های اجرایی آسیب دیده، هرگونه طرح بلندمدت، نیازمند شفاف‌سازی و ضمانت اجراست. علاوه بر این، این طرح باید از چارچوب یک پروژه صرفاً وزارتی فراتر رود و به سیاستی ملی در سلامت بدل شود. حضور وزارت رفاه، بیمه‌های پایه، نهادهای فناوری و حتی دانشگاه‌ها در این پروژه، می‌تواند بُعد بین‌بخشی آن را تضمین کند.

ایران در دهه آینده بیش از هر زمان دیگری به زیرساخت‌های پایدار در حوزه سلامت نیاز دارد. بیماری‌های مزمن، سالمندی جمعیت، شیوع دوباره بیماری‌های واگیر و فشار بر بودجه سلامت، همگی نیازمند سیستم‌هایی هستند که پیشگیری را بر درمان مقدم می‌دانند. شبکه آزمایشگاهی دقیقاً در این نقطه می‌درخشد؛ زیرا با ارتقای کیفیت تشخیص، مانع از پیشرفت بیماری‌ها می‌شود. ساخت یک شبکه یکپارچه، مانند ساخت یک راه‌آهن ملی در دل نظام سلامت است: یک ستون فقرات که سایر بخش‌ها از آن برای حرکت خود نیازمندند. مدیریت داده‌های بهداشت-را به یکدیگر متصل می‌کند. در جهانی که اطلاعات و سرعت، دورکن اصلی مدیریت سلامت شده‌اند، چنین شبکه‌ای می‌تواند جایگاه ایران را در تحولات جهانی سلامت ارتقاء دهد. از این رو، باید این طرح را نه صرفاً یک پروژه فنی، بلکه به مثابه یک سرمایه‌گذاری اجتماعی در نظر گرفت؛ سرمایه‌گذاری برای اعتماد عمومی، سلامت همگانی، و آینده‌ای پایدار برای تمام ایرانیان...

نسخه چهار قسمتی مستند «احمد» به تهیه کنندگی غلامعلی اصغریان برای نمایش در ایام سالگرد ارتحال امام خمینی (ره) آماده می شود. با نزدیک شدن به خردادماه و سالگرد درگذشت بنیانگذار جمهوری اسلامی، تیم تولید مستند «احمد» در حال آماده کردن نسخه‌ای ۴ قسمتی از این مستند هستند. احتمال نمایش این مستند در یکی از پلتفرم‌ها و یا شبکه‌های تلویزیونی وجود دارد. نسخه بلند مستند «احمد» ساخته مصطفی رزاق کریمی، به تهیه کنندگی غلامعلی اصغریان (عروج فیلم) در هفدهمین جشنواره «سینماحقیقت» روی پرده رفت و با استقبال مواجه شد. عروج فیلم، پیش از «احمد»، مستند «بانو قدس ایران» (مصطفی رزاق کریمی) را با موضوع زندگی همسر امام خمینی (ره) تولید کرده بود.

تأملاتی بر فیلم‌های «سفر در زمانی» دهه هشتاد میلادی

غوطه‌وری در دالانِ دقایق

ایمان احمدیان

سازندگان‌شان، بشدت جریان‌ساز ظاهر شدند و می‌توان با افتخار لقب طلایه‌داران زمان را به آن‌ها اعطا کرد. جابجایی در زمان به همان اندازه که رویایی و شگفت‌انگیز است، می‌تواند خطرآفرین و مرگبار باشد. در طول سفر طولانی ریچارد کالپر نمایش‌نامه‌نویس به سال ۱۹۱۲ و ملاقات با الیس مک‌کنا در فیلم «جایی در زمان»، خبری از جریان الکتریسیته و آتش‌بازی‌های وسیع نیست و همه‌چیز در عالم رویا اتفاق می‌افتد. ژنو زوواک در مقام کارگردان، غریبه‌ها و رقیب عشقی ریچارد در اوایل قرن بیستم را به عنوان اصلی‌ترین خطر و عامل تهدید او معرفی می‌کند. هنگامی که به پایان فیلم نزدیک شوید، درمی‌یابید که خطرات جدی‌تری برای ریچارد وجود دارد زیرا وقتی مرز باریک خیال و واقعیت در سفری اسرارآمیز شکسته شود، دیگر راهی برای تکرار آن لحظات شیرین نخواهد بود. چالش‌های موجود برای مسافرین زمان همیشه مانند ماجرای غم‌انگیز ریچارد کالپر نیستند و در برخی مواقع مانند فیلم درخشان «سارقان زمان» به کارگردانی تری گیلیام، در قعر خیال‌پردازی‌های کودکانه کوین کمین می‌کنند. او پسرپه‌ای کنجکاو است که فارغ از غرق‌شدگی والدینش در گودال فرهنگ عامه و بازی‌های رسانه، فانتزی‌اش را می‌گستراند و از طریقه مبارزات سربازان یونانی، داستان‌های علمی-تخیلی و جهان کتاب‌هایش لذت می‌برد.

دهه ۸۰ میلادی یکی از جریان‌سازترین دوره‌های تاریخ سینماست. از ظهور اکشن‌های پرهزینه آمریکایی، تثبیت جایگاه اسلشرهای خوش‌تأمیز در جریان اصلی سینما و ادامه مسیر کارآگاهان بارانی‌پوش دهه‌های پیشین در فیلم‌های پلیسی گرفته تا سلطنت نئون‌های برق و مفهوم سایبرپانک در آثار علمی-تخیلی. تنوع ژانری در این دهه بیداد می‌کند و فیلم‌های ساخته‌شده در دهه ۸۰ میلادی، اکثر سلاقی و جهان‌بینی‌های مختلف را پوشش می‌دهند. اما در میان این حجم از گستردگی ژانری، تلفیق ساحت فناناپذیر خیال با پدیدارهای علمی در نزد فیلم‌سازان این دهه بخصوص از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. ساب‌ژانر «سفر در زمان» (Time Travel) -که به اعتقاد خیلی‌ها، فرزند خلف دو گونه «علمی-تخیلی» و «فانتزی» بحساب می‌آید- را می‌توان در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی نیز مشاهده کرد؛ «ماشین زمان» و «زمان پس از زمان» دو مورد از این فیلم‌ها هستند که به ترتیب در سال‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۹ ساخته شده‌اند. اما در دهه ۸۰ میلادی شاهد دوران اوج این ساب‌ژانر، گرایش فوق‌العاده‌ی فیلم‌سازان به تولید چنین آثاری و در نهایت ساخته‌شدن تعدادی از مهم‌ترین فیلم‌های تاریخ سینما هستیم.

مدیوم‌های هنری با مفهوم «سفر در زمان» بیگانه نیستند. اگر بخوایم ادبیات را به عنوان یکی از قدرتمندترین مدیوم‌ها در این زمینه فاکتور بگیریم، حتی موزیسین‌ها نیز به این پدیده علاقه دارند. اگر به سراغ تعدادی از قطعات بندهای هوی‌متالی نظیر «بلک سبث» و «آیرن میدن» بروید، حین لذت بردن از ریف‌های سنگین گیتار می‌توانید چنین مفهومی را در لایه‌ای متن ترانه‌ها پیدا کنید. اما سینما در دهه ۱۹۸۰، به شکل ویژه‌ای رنگ و بوی عبور و مرور در ابعاد مختلف زمان را لمس کرد. ساب‌ژانر «سفر در زمان» در این دهه تمام خیالات، آرزوها و احتمالاً آزمایش‌های شکست‌خورده بشر را راهی پرده نقره‌ای می‌سازد. از سفر رویایی مردی شیک‌پوش به ۶۸ سال پیش و حضور پسرپه‌ای باهوش در اکثر دوره‌های مهم تاریخ تا ملاقات شخصیت اصلی با پدر و مادرش در دوران جوانی‌شان. در دهه ۸۰ میلادی، فیلم‌های ساخته‌شده در ساب‌ژانر «سفر در زمان» از تنوع بسیاری برخوردارند. گاهی اوقات شاهد ملودرامی عاشقانه هستیم که در دل سفری اسرارآمیز اتفاق می‌افتد و در برخی موارد، وارد جهانی تیره‌وتار می‌شویم که ثانیه به ثانیه‌اش از فاجعه‌ای هولناک خبر می‌دهد.

اما برآستی پشت تمام این ماجراها چه چیزی نهفته است؟ شکستن روال معمول زمان و سفر در اعصار گوناگون به شکل ارادی اتفاق می‌افتد یا حاصل حادثه‌ای ناگهانی می‌باشد؟ در فیلم‌های این دهه، تمام فرضیات مذکور رنگ واقعیت به خود می‌گیرند. ممکن است نظاره‌گر ماجراهای ارتشی منظم باشید که تمام برنامه‌ریزی‌های علمی‌شان را با ترتیبی خاص و هدفی مشخص انجام داده‌اند اما با خطایی غیرقابل توضیح مواجه می‌شوند. گاهی اوقات نیز کاراکتر محوری داستان فعالیت خاصی در پروژه‌های علمی ندارد و تنها خواهان ادامه پخش قطعات «راک اند رول» در رادیو است، اما به صورت ناخواسته مسافر زمان می‌شود. تمام این فیلم‌ها حول محور «سفر در زمان» می‌چرخند اما با توجه به تلفیق‌های ژانری و پیژنگ اصلی‌شان، تفاوت‌هایی با یکدیگر دارند. آثاری که به دلیل نظرگاه و جهان‌بینی منحصر به فرد

همان خطرات و تهدیدهای همیشگی وجود دارند اما این بار با شدتی بیشتر، که یادآور آثار نویسندگانی مانند فیلیپ کی. دیک و ویلیام گیبسون هستند. زندگی روزمره آدم‌ها و مفهوم شهر نقش مهمی در ساب‌ژانر «سفر در زمان» دارد. نوجوان‌های دبیرستانی و جوان‌های مسن‌تری که یا کار مشخصی دارند و یا به وقت‌گردانی با دوستانشان مشغول‌اند، اما تمام آن‌ها به هر طریقی زندگی روزانه خود را ادامه می‌دهند؛ بنابراین کاراکترهای این فیلم‌ها علاوه بر تلاش برای زنده ماندن، باید از وقوع خطرات احتمالی برای جامعه نیز جلوگیری کنند و در کلیشه‌ای‌ترین تعریف ممکن، حکم ناجی را داشته باشند. در «پروژه فیلاولفیا» ابتدا وقایع موجود در سال ۱۹۴۳ را می‌بینیم؛ جایی که دو ملوان جوان نیروی دریایی (دیوید هرگ و جیم پارکر) به دلیل وقوع خطا در آزمایشی بزرگ، ناگهان وارد سال ۱۹۸۴ می‌شوند. حالا علاوه بر مقابله با مردم غریبه و نیروهای پلیس، باید دنیا را از تهدیدی نابودکننده نجات دهند و در نهایت به گذشته بازگردند. در فیلم «پروژه علمی من» نیز شاهد ماجرای نسبتاً مشابه با «پروژه فیلاولفیا» هستیم. در این فیلم شخصیت‌ها بجای سفر به آینده، در محیط داخلی مدرسه‌شان بواسطه یک گوی پلاسما، شکاف عجیبی را در زمان و فضا بوجود می‌آورند؛ جایی که برای نجات دنیا و زنده ماندن، باید با استفاده از نازجک‌انداز بدن یک گوزن‌یلا را منهدم ساخت و از تیغ شمشیر گلدایاتوری خشمگین در امان ماند.

اما بدون شک «نابودگر» به کارگردانی جیمز کامرون و «بازگشت به آینده» که توسط رابرت زمیکس ساخته شده است، به عنوان مهم‌ترین فیلم‌های دهه ۸۰ میلادی با محوریت «سفر در زمان» شناخته می‌شوند. دو فیلم حائز اهمیت و جریان‌سازی که کماکان الهام‌بخش بسیاری از فیلم‌سازان هستند. شاید «جایی در زمان» عاشقانه رمانتیک و جذابی باشد، «سارقان زمان» با اتمسفر گیرا و درون‌مایه‌های فانتزی‌اش بیننده را شگفت‌زده کند و «اربابان زمان» و «ترنسرها» در زمینه خلق پادآرمان‌شهر موفق بنظر برسند؛ اما «نابودگر» و «بازگشت به آینده» هر کدام بطور مشخص این ویژگی‌ها را در اختیار دارند و علاوه بر آن، چیزهای جدیدی را ارائه می‌دهند.

«نابودگر» مصداق بارز هشدار درباره آینده و خطرات ویران‌کننده تکنولوژی است؛ آینده‌ای که در شاهد قیام ماشین‌ها علیه انسان و نبردی هولناک میان این دو هستیم. پس از این هشدار اولیه، یک سایبورگ تنومند مأمور می‌شود تا به سال ۱۹۸۴ سفر کند و رنی به نام سارا کاتر را به قتل برساند. از آن طرف دیگر، نماینده نسل بشر از جنگ هسته‌ای آینده بیرون می‌آید تا وارد همان سال شود و جلوی کشته‌شدن کاتر را بگیرد. سایبورگ یا همان نابودگر، خطرات زیادی را برای شخصیت‌های اصلی و تمام افراد شهر بوجود می‌آورد. او می‌تواند صحبت کند و شبیه سایر آدم‌هاست اما زیر پوسته انسانی‌اش، مقادیر زیادی فلز

و قطعات مکانیکی پیشرفته نهفته است. او برای کشتن کاتر به هیچکس رحم نمی‌کند و با کشتارهای متعدّدش در سطح شهر، شمالی دهشتناک از آینده را بوجود می‌آورد و نمادی از آتارشی‌گری شهری‌ست. سارا کاتر و ناجی‌اش (کایل ریس) برای مقابله با نابودگر مسیر دشواری را در پیش دارند، اما آتارگونیست‌های این فیلم‌ها تنها چالش و تهدید پیش‌روی کاراکترها نیستند. زمانی که شخصیتی از آینده به گذشته سفر می‌کند یا بالعکس، باید با چیزهای بیشتری مقابله کند. نگاه رموز و سنگین عموم مردم و عدم پذیرش حرف‌های شخصیت اصلی و از همه دشوارتر، سروکله‌زدن با نیروهای پلیس. در فیلم جیمز کامرون نیز با چنین موانعی مواجه‌ایم؛ روان‌شناسی که حرف‌های ریس را ناشی از جنون و اوهام او می‌داند و پلیس‌های خسته‌ای که در متغلف‌ترین حالت خود به سر می‌برند.

اما «بازگشت به آینده» بطور کامل با ساخته جیمز کامرون تفاوت دارد و بیشتر مفاهیم آثاری مانند «جایی در زمان» و «پروژه فیلاولفیا» را تداعی می‌کند. داستان سرخوشانه مارتی مک‌فلای که وارد پروسه آزمایش‌های دوست دانشمندش (دکتر براون) می‌شود و به اجبار در زمان سفر می‌کند. حضور مارتی از سال ۱۹۸۵ در سال ۱۹۵۵ برای اکثر مردم عجیب است. آن‌ها کاپشن او را به عنوان جلیقه نجات خطاب می‌کنند، بسیاری از اصطلاحات دهه هشتادی‌اش را متوجه نمی‌شوند و مارتی را فردی رموز می‌دانند. در این فیلم خبری از اسلحه و آدم‌کشی‌های پی در پی نیست و چالش اصلی مارتی، خانواده‌اش هستند و اگر او نتواند امکان آشنایی والدینش در دوران جوانی‌شان را فراهم سازد، بازگشتی به آینده در کار نخواهد بود.

اکثر فیلم‌هایی که در دهه ۱۹۸۰ راجعه «سفر در زمان» ساخته شده‌اند، پایان‌های تراژیک دارند. کاراکترهای دوست‌داشتنی‌ای که یا به دلیل جابجایی ناموفق در زمان جانشان را از دست می‌دهند و یا برای حفظ جهان و جلوگیری از نابودی بشریت، مرگ را به جان می‌خرند. شاید هیچ‌کدام از این پایان‌های تراژیک به اندازه فصل اختتامیه فیلم «جایی در زمان» و انیمیشن «اربابان زمان» تکان‌دهنده و غم‌انگیز نباشند. اما پایان‌های خوش وصال‌های عاشقانه نیز در بسیاری از این فیلم‌ها وجود دارند و همیشه قرار نیست شاهد پایان‌بندی تلخی باشیم که با مفهوم مرگ درهم آمیخته است. «سفر در زمان» امر ناممکنی بنظر می‌رسد و همیشه علاوه بر وجود پیش‌زمینه‌های علمی، درصد بیشتری از خیال و رویا را در بر می‌گیرد. چه مانند پیرمرد نینادیده «اربابان زمان» در دل سفینه‌ای فضایی آرام گیریم، چه مثل کوین «سارقان زمان» بخشی از تاریخ را در چند ساعت دور زنیم و یا حتی کمی آرمان‌گراتر باشیم و درست شبیه کایل ریس «نابودگر» برای نجات بشریت در برابر آهن‌آلات فناناپذیر ایستادگی کنیم، «سفر در زمان» لذت‌بخش و ارزشمند است؛ حتی با تمام چالش‌ها، خطرات جبران‌ناپذیر و مرگ‌های احتمالی‌اش...

کوین به شکلی ناگهانی و به ناچار با تعدادی از کوتوله‌های راهزن و سارق همراه می‌شود تا در زمان‌های مختلف سفر کند. ملاقات او با ناپلئون و آگاممنون، هم‌صحبتی با رابین هود، حضور در کشتی تایتانیک و اسارت در عمارت شیطان علاوه بر جذابیت، بشدت چالش برانگیز و خطرناک است؛ اما مگر چندبار می‌توان با پادشاه یونان عکس گرفت و با قهرمانان افسانه‌ای معاشرت کرد؟! حتی اگر تمام این اتفاقات در خواب صورت گیرند و هنگام بیداری دیگر نتوان حقیقت را از خیال تفکیک نمود. «سارقان زمان» یکی از کامل‌ترین فیلم‌ها در ساب‌ژانر «سفر در زمان» است که دووجه لذت از جابجایی در قرن‌ها و احساس خطر از این سفر را تو امان به تصویر می‌کشد.

اگر فیلم‌سازان در این دهه تلاشی تنها به ملودرام‌های عاشقانه و ادونچرهای فانتزی با محوریت «سفر در زمان» بسند می‌کردند، شاید هیچگاه چنین گستردگی ژانری مثال‌زدنی‌ای شکل نمی‌گرفت. بنابراین نظریات علمی نیز وارد ماجرا شدند و کارآگاهان الکلی میان‌سال با صداهای خش‌دارشان و دیستوپیه‌های نورانی به همراه انبوهی از مزدوران از ادبیات سای-فای (ساینس فیکشن یا همان علمی-تخیلی) به این جریان پیوستند. چنین ارجاعات و تلفیق‌هایی در نهایت منجر به ساخت انیمیشن فرانسوی «اربابان زمان» و فیلم «ترنسرها» شد. دو اثر حائز اهمیت که اولی از دل یک اپرای فضایی تکان‌دهنده مرزهای زمان را از بین می‌برد و دومی تماشاگر را به یک سایبرپانک پلیسی/جنایی در متروپولیسی دیستوپایی دعوت می‌کند؛ کماکان

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای (نوبت دوم)

سازمان جهاد کشاورزی استان البرز در نظر دارد، نسبت به « واگذاری انجام امور خدمات عمومی به بخش غیر دولتی » مطابق شرایط مندرج در اسناد مناقصه از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای به شرح ذیل به شرکتهای دارای مجوز واگذار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و تعیین برنده مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سامانه مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

الف- مبلغ و نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۱/۵۰۳/۴۷۰/۳۳۵ ریال می باشد که به صورت ضمانت نامه بانکی و یا واریز نقدی و یا سایر تضمین های معتبر ذکر شده در ماده (۶) آئین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت/۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ هیات محترم وزیران می باشد.

ب- شرایط مناقصه گران: شرکتهای پیمانکاری دارای گواهینامه تعیین صلاحیت معتبر از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان ها (فعالیت در حوزه خدمات عمومی).

ج- تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد):

۱- مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سامانه: از ساعت ۱۴ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۲/۱۴ تا ساعت ۱۹ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۲/۲۷

۲- مهلت زمانی ارائه پیشنهادها: تا ساعت ۱۹ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۷

۳- زمان بازگشایی پیشنهادها: ساعت ۸ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۳/۸ در محل سالن جلسات سازمان به نشانی: کرج- خیابان شهید بهشتی- میدان شهید آجرلو- سازمان جهاد کشاورزی استان البرز.

د- سایر شرایط :

۱- مناقصه گران موظفند علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار در سامانه، حداقل ۲ ساعت قبل از زمان بازگشایی پیشنهادهای، اصل تضمین را در پاکت «الف» گذاشته و ذیحساب و مدیر مالی سازمان جهادکشاورزی استان البرز تحویل و رسید دریافت نمایند.

۲- مدت اعتبار پیشنهادها ۶۰ روز پس از تاریخ بازگشایی پیشنهادها می باشد.

۳- زمان انعقاد قرارداد حداکثر ۷ روز پس از اعلام برنده مناقصه می باشد.

۴- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه، در سامانه بارگذاری، خواهد شد. شماره فراخوان (مناقصه): ۲۰۰۴۰۰۳۶۶۸۰۰۰۰۰۱ شناسه ۱۹۲۲۵۴۷

سازمان جهاد کشاورزی، استان البرز

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف

وضعیت ثبتي و اراضي و ساختمانهای فاقد سند رسمي - کرج (نوبت دوم)

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۳۱۰۵۷۰۴۲۵۶ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرج - ناحیه دو تصرفات مالکانه بلاعراض متقاضی آقای محمد کولیوند فرزند صفر بشماره شناسنامه ۵ صادره از توپسرکان در چهار دانگ مشاع از شش دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۱۴۸ مترمربع از پلاک ۳۴ فرعی از ۳۳۳ اصلی واقع در کرج محمدمشهر شهرک بعثت بلوارش قاسم احمدوند کوچه ش عزیز عسگری پ ۲۲ خریداری از مالک رسمی آقای هاشم رضائیان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۱۹۱۳۰۷۷ تاریخ انتشار نوبت اول: ۳۰ فروردین ۱۴۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه دو کرج

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف

وضعیت ثبتي و اراضي و ساختمانهای فاقد سند رسمي - کرج (نوبت دوم)

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۳۱۰۵۷۰۰۴۵۴ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرج - ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم فاطمه المایر فرزند مراحسین بشماره شناسنامه ۱۲۸۳۱ صادره از کرج در دو دانگ مشاع از شش دانگ یک قطعه زمین با بنای احدائی به مساحت ۱۴۸ مترمربع از پلاک ۳۴ فرعی از ۳۶۲ اصلی واقع در کرج محمدمشهر شهرک بعثت بلوارش قاسم احمدوند کوچه ش عزیز عسگری پ ۲۲ خریداری از مالک رسمی آقای هاشم رضائیان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۱۹۱۳/۸۴ تاریخ انتشار نوبت اول: ۳۰ فروردین ۱۴۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه دو کرج

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای حسن منصور دهقان ضمن تسلیم دو برگ استشهاده تصدیق شده اعلام نموده است که سند مالکیت دفترچه ای ششدانگ یک دستگاه آپارتمان مسکونی به مساحت ۷۷/۶۴ مترمربع قطعه ۱۰ تفکیکی به شماره ۱۴۶۳۳ فرعی از ۱۶۹ اصلی مفروز از پلاک ۱۸۱۸ فرعی از اصلی مذکور واقع در اراضی حوزه ثبتی شهرستان کرج که سند به شماره چاپی ۲۸۴۵۵۹ سری ب سال ۸۳ بشماره دفتر ۳۰۷۰ صفحه ۳۱۸ شماره ثبت ۹۴۱۷۵۸ املاک ثبت و صادر شده است که بدلیل سهل انگاری مفقود گردیده فلذا مالک تقاضای صدور سند مالکیت المثنی را از این اداره نموده است. لذا مراتب به استناد تبصره یک اصلاحی به ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می شود تا چنانچه کسی مدعی وجود سند مالکیت نزد خود و یا انجام معامله نسبت به ملک مذکور باشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت به این اداره تسلیم تا وفق مقررات عمل گردد بدیهی است چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراضی واصل نشود و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نگردد سند مالکیت المثنی طبق مقررات به متقاضی تسلیم خواهد شد. ۱۹۲۳۸۵۲

خواهد شد. ۱۹۲۳۸۵۲

اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای مهدی نجاری ضمن تسلیم دو برگ استشهادیه تصدیق شده اعلام نموده است به علت سهل انگاری اصل سند مالکیت مفقود شده است و تقاضای صدور سند مالکیت المثنی از این واحد ثبتی نموده که برابر محتویات پرونده ثبتی سند مالکیت ششدانگ یکدستگاه آپارتمان مسکونی به مساحت ۹۹.۵۸ مترمربع قطعه ۸ تفکیکی به شماره ۱۶۹۹۷ فرعی از ۲۲ از اصلی مفروز از پلاک ۱۶۵۹۲ فرعی از اصلی مذکور واقع در اراضی حوزه ثبتی شهرستان کرج برابر سند قطعی شماره ۱۴۱۳۳ مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۴ دفترخانه ۱ کرج به آقای مهدی نجاری منتقل شد و منجر به صدور سند مالکیت به شماره چایی ۶۰۹۲۲۰ گردیده است. لذا مراتب به استناد تبصره یک اصلاحی به ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی میشود تا چنانچه کسی مدعی وجود سند مالکیت نزد خود و یا انجام معامله نسبت به ملک مذکور باشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت به این اداره تسلیم تا وفق مقررات عمل گردد بدیهی است چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراضی واصل نشود و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نگردد سند مالکیت المثنی طبق مقررات به متقاضی تسلیم خواهد شد. ۱۹۲۳۶۵۳

خواهد شد. ۱۹۲۳۶۵۳

اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه یک کرج

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای محمدرضا ناییبی احدی از وراث مرحوم حسین ناییبی ضمن تسلیم برگ استشهادهی تصدیق شده اعلام نموده است به علت سهل انگاری اصل سند مالکیت مفقود شده است و تقاضای صدور سند مالکیت المثنی از این واحد ثبتی نموده که برابر محتویات پرونده ثبتی اسناد مالکیت شش دانگ یک قطعه زمین منجر به شماره ۸۵ فرعی از ۱۴ اصلی واقع در قریه ابهرک ازبکه جزء اراضی حوزه ثبتی شهرستان کرج مورد ثبت صفحات ۲۳۱ و ۲۳۳ دفتر ۷ ازبکه به شماره های چاپی ۱۵۱۷۴۳ و ۳۹۸۸۱۶ و شماره ثبت ۱۷۱۷ صفحات ۱۳۵ و ۱۳۷ دفتر ۱۴ ازبکه به شماره های چاپی ۳۹۸۱۶۶ و ۳۹۸۱۶۷ که به نام حسن صفاوردی ثبت و صادر شد و برابر سند قطعی شماره ۵۹۴۱۱ مورخ ۷ شهریور ۱۳۵۳ دفترخانه ۱۵ کرج به مرحوم حسین ناییبی منتقل شد. لذا مراتب به استناد تبصره یک اصلاحی به ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی میشود تا چنانچه کسی مدعی وجود سند مالکیت نزد خود و یا انجام معامله نسبت به ملک مذکور باشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت به این اداره تسلیم تا وفق مقررات عمل گردد بدیهی است چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراضی واصل نشود و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نگردد سند مالکیت المثنب، طبق مقررات به متقاضی تسلیم خواهد شد. ۱۹۲۳۷۲۷

مالکیت المثنی، طبق مقررات به متقاضی تسلیم خواهد شد. ۱۹۲۳۶۷۲

اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه یک کرج

فرگوسن بسکتبال بازنشسته شد

پرافتخارترین سرمربی تاریخ بسکتبال NBA بازنشسته شد. گرگ پاپوویچ، سرمربی پرافتخار بسکتبال آمریکا و جهان که با پنج قهرمانی NBA پرافتخارترین مربی تاریخ این رقابت‌هاست و یک قهرمانی المپیک را در کارنامه دارد بازنشسته شد. او همچنین سه عنوان بهترین سرمربی سال، ۱۷ عنوان بهترین مربی ماه و ۲۲ فصل حضور در راس کادر فنی تیم سن‌آنتونیو اسپرز را در کارنامه دارد. پاپوویچ که از سال ۱۹۹۶ هدایت سن‌آنتونیو اسپرز را بر عهده داشته است، به سمت ریاست باشگاه خواهد رسید. این مربی ۷۶ ساله در طول فصل جاری دچار سکته مغزی شد. پاپوویچ با ۱۴۲۲ برد در فصل عادی و پنج قهرمانی پرافتخارترین مربی تاریخ NBA است و همراه دان نلسون و پت رایلی مشترکاً بیش‌ترین تعداد کسب عنوان سرمربی سال را کسب کرده است.

ورزشی

دنیای سوادار

یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴ شماره ۱۸۰۴

نصف‌جهان

درخشش پسران و دختران ورزشکار برخوار در چند رشته ورزشی؛

ماسه، مدال، مهره

اصغر قلندری

شهرستان برخوار در پنج کیلومتری اصفهان واقع شده و متشکل از چند شهر و محله در فواصل نزدیک به مرکز این شهرستان، یعنی دولت‌آباد است. این منطقه از سال‌های گذشته در رشته‌های مختلف ورزشی پیش‌تاز بوده و سوابق درخشانی، به‌ویژه در رشته‌هایی مانند والیبال، فوتبال، ژیمناستیک، اسکیت، هندبال، کبدم، کشتی، کوهنوردی، دوچرخه‌سواری، کاراته، ورزش‌های زورخانه‌ای و کشتی پهلوانی دارد.

اداره ورزش و جوانان شهرستان برخوار در سال‌های اخیر از حضور مدیران شایسته و تحصیل‌کرده‌ای همچون حمید صالحی، علیرضا ربیع دولت‌آبادی و سید محمدرضا فلسفی بهره‌مند بوده که هر یک در مسیر تحول و پیشرفت ورزش این شهرستان نقش مؤثری ایفا کرده‌اند.

با دعوت سید محمدرضا فلسفی به اداره کل ورزش و جوانان استان، فرهاد کریمی، مدیر جوان، دانشگاه‌دیده و دارای سوابق درخشان در حوزه‌های حراست و معاونت امور جوانان اداره کل، با حکم سید مهدی صدری، مدیرکل ورزش و جوانان استان اصفهان، با حفظ سمت معاونت امور جوانان به‌عنوان سرپرست اداره ورزش و جوانان شهرستان برخوار منصوب شد.

کریمی با توجه به شناخت دقیقی که از ظرفیت‌های ورزشی این منطقه داشت، در مدت کوتاهی به رتق‌وفتق امور پرداخت و با بهره‌گیری از تجربه همکاران کاربلد خود، از جمله محمدعلی یغمائی (معاون اداره)، اصغر نیرمائی (مسئول امور باشگاه‌ها و ورزش شهر تاریخی خورزوق)، گام‌هایی مؤثر در مسیر توسعه، ارتقای سطح کیفی و حمایت از ورزش بانوان و آقایان این شهرستان برداشته است؛ تا چشم‌اندازی روشن‌تر برای ورزش برخوار ترسیم شود.

نگارنده به همراه مهدی یارعلی، قهرمان سابق بادی کلاسیک جهان و عضو شورای اسلامی شهر خورزوق، دیداری داشتیم با آقای فرهاد کریمی،

رئال مادرید هم مشتری یوکرش شد

باشگاه رئال مادرید به جمع مشتریان ستاره سوئدی اسپورتینگ لیسبون اضافه شد. ویکتور یوکرش آماده‌ترین مهاجم حال حاضر فوتبال جهان است. این مهاجم سوئدی در صدر بهترین گلزنان قاره اروپا در فصل جاری قرار و بیش‌ترین شانس را برای کسب کفش طلا دارد. یوکرش در ۳۰ بازی در لیگ پرتغال ۳۸ گل به ثمر

رسانده و شش پاس گل هم داده است. او در لیگ قهرمانان اروپا هم در هشت بازی شش گل به ثمر رساند و یک پاس گل هم داد. درخشش این مهاجم سوئدی باعث شده است تا تیم‌های بزرگ اروپایی برای جذب او رقابت کنند. پیش از این از منچستر یونایتد، چلسی، آرسنال، بایرن مونیخ، پاری سن‌ژرمن و حتی الهلال و النصر

بخش بانوان و آقایان، حضوری پررنگ در این رقابت‌ها داشت. تیم نونهالان الف پسران مقام نخست، تیم نونهالان (ب) پسران مقام چهارم، و تیم نوجوانان دختر نیز عنوان نایب‌قهرمانی را کسب کردند.

این نتایج، بار دیگر نشان داد که مربیان ورزشی شهرستان برخوار، کار پایه‌ای و منسجمی در رشته‌های مختلف، به‌ویژه هندبال، والیبال، ژیمناستیک و اسکیت انجام داده‌اند. تلاشی که امید می‌رود با حضور آقای فرهاد کریمی در مقام سرپرست اداره ورزش و جوانان شهرستان، با شتاب بیشتری ادامه

یابد و مسیر پیشرفت هموارتر شود. جوانان و نوجوانان این دیار کهن، سرشار از استعدادند و از پتانسیل بالایی برخوردارند؛ بی‌تردید می‌توانند راهی تیم‌های منتخب استانی، باشگاهی و حتی ملی شوند؛ مشروط بر آنکه زیرساخت‌های استاندارد و فضاهای ورزشی لازم در اختیارشان قرار گیرد.

در این مسابقات که با حضور بیش از ۲۵۰ ورزشکار از استان‌های کرمان، خوزستان، یزد، چهارمحال و بختیاری، بوشهر، تهران، اصفهان و دیگر نقاط کشور برگزار شد، شرکت‌کنندگان از ساعت ۹ صبح تا ۱۸:۳۰ عصر، در ۹ راند نفس‌گیر، در کلاس Rapid با تایم

کنترل ۲+۱۰ به مصاف یکدیگر رفتند. هیأت شطرنج شهرستان برخوار، که موفق شده بود مجوز حضور ۱۵ ورزشکار در رده‌های سنی مختلف را

در این رقابت‌ها کسب کند، در این پیکارهای فکری نیز عملکردی درخشان از خود به‌جا گذاشت و پس از کلان‌شهر اصفهان، عنوان بهترین تیم را در میان شهرستان‌های استان از آن خود کرد.

درخشش شطرنج‌بازان برخوار با افتخار آفرینی عرفان ذوالفقاری تکمیل شد؛ او توانست از مجموع ۹ مسابقه، ۶ پیروزی کسب کند و مقام نخست رده ریتینگ ۱۴۰۰ تا ۱۶۰۰ این دوره را به دست آورد. ذوالفقاری این افتخار را به مردم شریف و فرهنگ‌دوست شهرستان شهیدپرور برخوار، به‌ویژه خانواده‌های معظم شهدا و شهدای ورزشکار، تقدیم کرد.

ذره‌بین

روزهای تاریک پرتاب دیسک ایران؛

چرابی کیفیت‌ها نباید اعزام شوند؟

فاطمه مهدوی

مسابقات بین‌المللی جام امام رضا (ع) در حالی برگزار شد که متأسفانه در بیشتر مواد به‌ویژه در پرتاب دیسک، رکوردهای خوبی ثبت نشد و با این وضعیت به نظر می‌رسد حسین رسولی و بهنام شیری با توجه به ورودی اعلام شده از سوی فدراسیون، شانس برای اعزام به پیکارهای قهرمانی سال ۲۰۲۵ آسیا در کره جنوبی ندارند.

چهارمین دوره مسابقات بین‌المللی جام امام رضا (ع) با وقفه یک‌ساله در روزهای پنجم و ششم اردیبهشت ماه در ورزشگاه امام رضا (ع) مشهد برگزار شد. در این دوره از رقابت‌ها ۱۰۱ ورزشکار از ۶ کشور ایران، ارمنستان، افغانستان، ترکیه، کنیا و هندوستان حضور داشتند؛ اما در این دوره بیشتر دوومیدانی‌کاران حد نصاب ورودی‌هایی که فدراسیون دوومیدانی برای حضور در مسابقات قهرمانی آسیا کره جنوبی تعیین کرده بودند را کسب نکردند.

نخستین فردی که از او انتظار می‌رفت تا پس از کسب مدال طلا در بازی‌های آسیایی هانگزو حداقل به پرتاب ۵۶ متری برسد اما همه را مایوس کرد، حسین رسولی بود. او که در بازی‌های آسیایی هانگزو پرتاب ۵۹.۰۴ متری داشت در این دوره با پرتاب ۵۵.۹۴ متری پس از بهنام شیری قرار گرفت و سوم شد.

پرتابی که حتی سبب واکنش مربی سابق او شد و هادی سپهرزاد عنوان کرد که توقع ما از حسین رسولی و بهنام شیری بیشتر بود و انتظار چنین نتیجه‌ای را از آنان در جام امام رضا (ع) نداشتیم. پرتابگری که پس از کسب طلا در هانگزو تصور می‌شد که بتواند مسیر صعودی خوبی داشته باشد در سال‌های اخیر درگیر حواشی خود ساخته زیادی شد و حتی کمیته انضباطی او را مدتی از اردوهای تیم ملی محروم کرد.

رسولی هنوز نتوانسته خود را جایگزین مطمئنی برای حدادی معرفی کند و بهنام شیری اکنون شرایط بهتری نسبت به او دارد. چنانچه شیری در انتخابی تیم ملی در سال گذشته در بوشهر توانست ۵۸.۷۹ متر پرتاب کند و در جام امام رضا (ع) نیز رکورد ۵۶.۳۹ متر را ثبت کرد که پایین‌تر از رکورد او در انتخابی تیم ملی بود. حدنصاب فدراسیون دوومیدانی برای اعزام به قهرمانی آسیا در پرتاب دیسک ۶۱ متر بود که با این رکوردها رسولی و شیری جزو ورزشکاران اعزامی به کره جنوبی نمی‌تواند باشند.

با این رکوردها و فاصله زیادی که ورزشکاران ایران با آسیا و جهان دارند، نمی‌توانیم بگوییم که این دوومیدانی‌کاران حتی در صورت اعزام در مسابقات پیش‌رو به مدال خواهند رسید زیرا وقتی پرتابگر ۲۳ ساله لیتوانیایی با ۷۵.۵۶ متر رکورد پرتاب دیسک جهان را می‌شکند و فاصله زیاد دوومیدانی‌کاران ایران با این پرتابگر لیتوانیایی را می‌بینیم، تمامی امیدها نسبت به قهرمان دوومیدانی ایران به یاس تبدیل خواهد شد.

همچنین در این مسابقات حسن تفتیان نیز در دو ۱۰۰ متر رکورد ۱۰.۴۰ ثانیه را ثبت کرد که در آخرین مسابقات دوومیدانی قهرمانی باشگاه‌های کشور رکورد ۱۰.۱۶ ثانیه را ثبت کرد که ۴ صدم ثانیه از حد نصابی که فدراسیون دوومیدانی برای اعزام به قهرمانی آسیا تعیین کرده بود، فاصله دارد اما جزو اعزامی‌ها خواهد بود.

همچنین مهدی پیرجهان پس از مدت‌ها غیبت در اردوی تیم ملی، توانست در جام امام رضا (ع) در ۴۰۰ متر بامانع ۵۱.۰۷ ثانیه بدود و اول شود اما او با حدنصاب تعیین شده برای اعزام به قهرمانی آسیا فاصله دارد. حد نصاب فدراسیون ۴۹.۳۵ ثانیه است و مشخص نیست که فدراسیون نام او هم جزو اعزامی‌ها قرار دهد یا خیر. پیش از این سپهرزاد گفته بود که پس از مسابقات امام رضا (ع) مشخص خواهد شد که پیرجهان در اردوهای تیم ملی خواهد ماند یا خیر.

حسین کیهانی نیز در دو ۳۰۰۰ متر بامانع با ثبت رکورد ۸:۵۹.۵۴ دقیقه به حد نصاب فدراسیون ۸:۳۸.۰۰ دقیقه نزدیک نیست و شانس کمی برای اعزام دارد مگر اینکه اتفاق دیگری در پیکارهای قهرمانی کشور رخ دهد.

■ سردبیر: مهدی تیموری

■ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهرداد تیموری

■ صفحه آرا: امیر بیات

■ مدیر روابط عمومی: مهسا تیموری

■ تحریریه: دکتر مهرداد فرشیدی، مجید سعیدی، اصغر قلندری، محمدرضا کاظمی، سیدرضا فیض آبادی، حسن صانعی پور و سارا نصرتی

■ چاپ: کهن

■ تلفن: ۳۴۴۹۹۲۵۵

■ واحد ۶

■ طبقه ۲

■ پلاک ۱

■ کوچه میثم

■ بلوار جمهوری شمالی

■ کرج

■ نشانی: کرج - بلوار جمهوری شمالی - کوچه میثم - پلاک ۱ - طبقه ۲ - واحد ۶

www.donyayehavadar.ir

دنیای هوادار

یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴

شمارگان ۱۸۰۴

ترفند برای جلوگیری از افزایش وزن

استفاده از غذاهای رنگارنگ

فعالیت بیشتر در طول روز

استفاده از قاشق یا چوب غذاخوری کوچک

اعتماد به غذاهای طبیعی

قرار دادن خواب در اولویت

بررسی مداوم وزن بدن

خوردن غذا از کالری بیشتر به کمتر در طول روز

